

at noget Angreb paa Kirkeministeren som saadan er jeg mig ikke bevidst udover de Emner, som er fremført, og som jeg har været nødt til at gaa ind paa. Det er ikke fra min Side, Angrebet er kommet, men fra det ærede Medlems allierede i denne Sag, det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen). Derfra er Angrebet kommet, og det er det, jeg finder er saa modstridende, naar man samtidig skal arbejde mod et fælles Maal. Naar jeg har citeret en Udtalelse om, hvem der var Skyld i, at dette Forslag var blevet fremsat, er det ikke en tilfældig, men den højtærede Kirkeminister, som jeg citerede, idet Ministeren, saa vidt jeg husker, sidste Foraar udtalte, at han ikke havde tænkt sig at gaa til dette Udvalgs Nedsættelse, men at et stærkt Angreb fra radikal Side i Folketinget bevirkede, at Ministeren saa sig nødsaget til at fremsætte Forslaget. Den ærede socialdemokratiske Ordfører vil sikkert finde dette klart udtalt i Rigsdagstidenden.

Jeg vil nødig have, at det ærede Medlem fremdeles skal fastholde sin Opfattelse af, at ogsaa jeg er en Tilhænger af Kirkens Adskillelse fra Staten og af at se det i en nær Fremtid, idet jeg forstod, at det ærede Medlem vilde indrullere mig i de to Partier, der har berørt dette Emne. Jeg sagde tværtimod, at jeg selvfølgelig ikke vilde modsige, at det i Fremtiden vilde ske; men det er noget helt andet end, at jeg godt kan tænke mig en Adskillelse, idet jeg er en meget varm Tilhænger af, at Folkekirken bliver bevaret i sin nuværende Skikkelse. Saa spørges der, om jeg da finder Tilstanden ideel. Nej, det gør jeg ikke, men vi lever paa en uhyre ufuldkommen Jord, hvor intet er fuldkomment, heller ikke Folkekirken Skikkelse og Liv, og jeg kunde frygte, at det, der blev Resultatet, nemlig Løsningen af Kirken fra Staten, var langt værre end de bestaaende Forhold, som jeg mener, at vi nok kan overleve. Men den Uro, der tales saa meget om, mindskes ikke ved, at man, om jeg saa maa sige, blæser i Storbasun for at forklare Menigheder og Kirkefolk rundt om i Landet, at Kirken er i yderste Nød, og at der er stor Fare paa Færde. Her er jeg for saa vidt enig med den højtærede Kirkeminister, naar han i Efteraaret udtalte, at Kirken ikke var i saa stor Nød. Jeg ser godt, at der er meget store og vanskelige Spørgsmaal, der staar paa Dagsordenen; men jeg tror, at de skal blive løst paa en for Kirken gunstig Maade;

gør de ikke det, kan der altid blive Anledning til at tale højt om den Sag.

Jeg vil sige til den ærede Forslagsstiller, at jeg har ikke følt min Stilling umulig i Dag, idet jeg synes, at den Sag, jeg har talt for, er saa soleklar og saa enkel, at jeg ikke har vaklet hverken til den ene eller til den anden Side. Jeg staar, hvor jeg stod, da jeg begyndte denne Debat, og der skal meget til at ændre min Opfattelse. Derimod vil jeg ikke forlænge Diskussionen ved paa ny at fremhæve de Vanskeligheder, som den ærede Forslagsstiller har ved at ville forlige to Standpunkter, ved at ville have et Udvalg til at arbejde for at faa en Kirkeforfatning, og opnaa det ved Samarbejde med Socialdemokraterne, der vil have en Adskillelse af Stat og Kirke.

H. P. Johansen: Jeg ønsker blot at slaa fast, at heller ikke nu benægtede det ærede 4de Medlem for 2den Kreds, at en Venstremand havde været med til at rejse Striden i det andet høje Ting; og det kan heller ikke benægtes. Men saa er det bedre at indrømme det end at blive ved at tale udenom.

Gunnar Fog-Petersen: Ministerord i den parlamentariske Debat plejer at være bindende. Hvis en Finansminister udtaler sig om Skattelove og siger sin Mening derom, saa staar denne Mening fast, selv om den er en anden, end han maaske paa et tidligere Tidspunkt under andre Forhold har haft. Den staar fast, selv om hans tidligere Standpunkt skulde blive draget frem; ellers vilde det blive alt for vanskeligt for det parlamentariske Arbejde. Og jeg maa sige, at hvis ikke den højtærede Kirkeministers Udtalelser under Finanslovbehandlingen i Folketinget i November Maaned er bindende i denne Sag, bliver det overordentlig vanskeligt at deltage i det parlamentariske Arbejde om denne Sag.

Kirkeministeren (Dahl): Jeg indrømmer fuldt ud det ærede 9de Medlem for 6te Kreds, at Ministerord skal være bindende, men det er ikke det ærede Medlems Fortolkning af disse Ministerord, der skal være bindende for Ministeren.

Inger Gautier Schmit: Det er selvfølgelig overordentlig smukt af det ærede 6te Medlem 4de Kreds H. P. Johansen at ville forsvare sin Minister, det er kun ret